

vodu, nelze považovati za důležitý důvod pro přisouzení výživného, ježto rozluka neměla ve příčině výživného vlivu, ana, jak shora uvedeno, dovolatelka neměla na ně nárok ani v době, kdy manželství bylo jen rozvedeno.

Čís. 11534.

Jest přípustné opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení, uložena-li pokuta pro svévoli advokátu v jeho vlastní věci.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1932, Rv I 231/31.)

Ve sporu proti advokátu Dr. K-ovi nevyhověl Nejvyšší soud dovolání žalovaného a uložil dovolateli pokutu pro svévoli 500 Kč, v případě její nedobytnosti vězení v trvání tří dnů. V tomto směru uvedl v

důvodech:

Pro zřejmou svévolnost dovolání byla dovolateli podle §§ 512 a 220 první odstavec c. ř. s. uložena přiměřena pokuta pro svévoli. Opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení se nepřiči ustanovení poslední věty třetího odstavce § 220 c. ř. s. (čl. VI čís. 9 nov. o úl. s.), poněvadž ustanovení toto neplatí, když příslušníci stavů tam uvedených nejednají jako zmocněnci, nýbrž jsou stranou a jako takoví musí ovšem trpěti, by s nimi bylo zacházeno stejně jako s jinou stranou (vysvětlivky k osnově zákona o úlevách soudům — E. B. — str. 53).

Čís. 11535.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Pro otázku jsoucnosti pohledávky v konkursním řízení nezáleží na tom, že není číselně určitá nebo splatná. Takovou pohledávku nelze však bráti v úvahu při zkoumání platební neschopnosti.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1932, R II 59/32.)

Soud první stolice zamítl návrh na vyhlášení úpadku na jmění firmy L., společnosti s r. o. Rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde jen o to, zdali firma má kromě státu, jemuž dluží daně, ještě další věřitele, či zda jest stát jejím jediným věřitelem, jak tvrdí rekurenti. Soud rekursní má právem za to, že společnost má více věřitelů než jednoho. Pohledávka M-ské spořitelny proti společnosti vznikla okamžikem, kdy se firma ve sporu u okresního soudu v M. značka C III.

4/31 zavázala nahraditi náklady sporu; to se stalo nejpozději 6. června 1931, kdy obě strany soudu dohodu o závazku tom oznámily a navrhly, by náklady M-ské spořitelny byly číselně upraveny. Nezáleží na tom, že okresní soud v M. číselnou úpravu provedl teprve usnesením ze dne 24. srpna 1931, tedy po usnesení vrchního soudu ze dne 7. srpna 1931, neboť pro otázku jsoucnosti pohledávky v konkursním řízení nezáleží na tom, že pohledávka není číselně určitá nebo splatná (§ 15 a 16 a 69 konkursního řádu z 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n.). Pohledávky takové ovšem nelze bráti v úvahu při zkoumání neschopnosti platební (§ 1 téhož konkursního řádu), o ni však již nejde, ježto byla osvědčena jinak, nehledíc k pohledávce M-ské spořitelny.

Čís. 11536.

Z ustanovení § 1099 obč. zák. nemůže vyvozovati nároky osoba třetí (pojišťovna).

Ustanovení § 1409 obč. zák. se nevztahuje na pacht zemědělského podniku.

Pachtýř nevstupuje bez zvláštní úmluvy do pojišťovací smlouvy propachtovatele.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1932, Rv II 854/30.)

Majitelka velkostatku Leopoldina W-ová pojistila se smlouvou ze dne 9. prosince 1927 u žalující pojišťovny proti úrazům zřízenců a dělníků na deset let. Leopoldina W-ová dne 9. listopadu 1929 zemřela a v témže roce, před splatností pojišťovací premie, vzal velkostatek do pachtu žalovaný. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se pojišťovna na žalovaném zaplacení premie splatné dne 1. listopadu 1929, opírajíc žalobní nárok o čl. 15 pojišťovacích podmínek. *Pr o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* žalobu zamítl. *D ů v o d y:* Ustanovení čl. 15, jehož se žalobkyně dovolává, je totožné s ustanovením § 156 zák. o pojišťovací smlouvě; ustanovení § 156 však ještě neplatí a poukazuje se na ustanovení §§ 167 a 168 zák. o pojišťovací smlouvě a § 1 vládního nařízení ze dne 9. prosince 1919 čís. 652/19. *O d v o l a c í s o u d* napadený rozsudek potvrdil. *D ů v o d y:* Žalovaný nevstoupil do pojišťovacích smluv Leopoldiny W-ové. Pokud to odvolatelka vyvozuje z pojišťovacích smluv samých, pokud se týče jim připojených všeobecných podmínek (§ 15), jde o smlouvy mezi odvolatelkou a Leopoldinou W-ovou, jež nikterak nevážou pachtýře (žalovaného), o němž ani odvolatelka netvrdí, že proti ní převzal závazky Leopoldiny W-ové. Žalovaný však neručí ani podle ustanovení § 156 zák. o poj. smlouvě, poněvadž toto ustanovení vůbec ještě neplatí, ani neručí obdobně podle § 1099 obč. zák., který upravuje jen právní poměr mezi propachtovatelem a pachtýřem, ani podle § 1409 obč. zák., který se vztahuje jen na zcizení jmění nebo podniku, nikoliv však na propachtování.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.